

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Terezy Kučerové a soudců JUDr. Michala Hájka, Ph.D., a Mgr. et Mgr. Bc. Petra Jiříka, ve věci

žalobce: **Jiří Kašpar**, narozený dne X, IČO 65959868
bytem X
zastoupen Mgr. Karlem Hůzlem, advokátem
sídlem Velké náměstí 143, 386 01 Strakonice

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2024, č. j. 18608/24/5100-10611-711361,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se náhrada nákladů řízení nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah žaloby

1. Specializovaný finanční úřad (dále jen „správce daně“) dodatečnými platebními výměry ze dne 23. 10. 2023, č. j. 182283/23/4300-13823-703291, č. j. 182307/23/4300-13823-703291, č. j. 182317/23/4300-13823-703291 a č. j. 182331/23/4300-13823-703291, doměřil žalobci podle pomůcek daň z hazardních her, a to v souvislosti s jeho podílením se na provozování hazardní hry bez platného povolení, a to za zdaňovací období 4. čtvrtletí roku 2019 ve výši 28 455 Kč a penále ve výši 5 691 Kč, 1. čtvrtletí roku 2020 ve výši 25 760 Kč a penále ve výši 5 152 Kč, 2. čtvrtletí roku 2020 ve výši 19 320 Kč a penále ve výši 3 864 Kč a 3. čtvrtletí roku 2020 ve výši 28 980 Kč a penále ve výši 5 796 Kč. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl žalobcovu odvolání a dodatečný platební výměr správce daně potvrdil.
2. Žalobce se dle daňových orgánů účastnil provozu hazardních her jako pronajímatel prostor sloužících k podnikání v provozovně nazvané „K-1“ na adrese Volyňská 37, Strakonice – Přední Ptákovice 386 01 a dále v provozovně nazvané „BOOM BOOM BAR“ na adrese Budějovické Předměstí 99, 397 01 Písek. Smlouvu o podnájmu těchto prostor uzavřel se spol. Development Trade s. r. o., výše měsíčního nájemného byla sjednána jako procentuální podíl z celkového výnosu provozovaných technických zařízení. V uvedených provozovnách byla dle daňových orgánů umístěna a provozována technická zařízení typu Pegasus, k nimž nebylo uděleno příslušné povolení k provozu. Žalobce dle daňových orgánů provozoval nelegální hazardní hry, když zpřístupnil prostor k umístění technického zařízení veřejnosti, poskytl elektrickou energii, připojení k internetu, zajistil běžnou technickou obsluhu a údržbu technického zařízení, a nakonec participoval na výnosu z provozu technického zařízení.
3. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce dne 9. 7. 2024 žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, jejímž prostřednictvím navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení. Uvádí, že nepopírá, že by k uzavření nájemních smluv k prostorům v jeho vlastnictví došlo, v rámci tohoto smluvního ujednání byl však žalobce nájemci ujistěn, že jde o činnost legální, což bylo dle jeho názoru doloženo znaleckým posudkem o charakteru provozovaných technických zařízení. Charakter těchto zařízení nebylo možno ověřit ani na webových stránkách a žalobce se proto necítil jako provozovatel hazardních her. Částka nájemného pak byla uzavírána ohledně úhrady za užívání, byla určena jako pohyblivá částka, která mnohdy ani nedosahovala výše nájemného.
4. Další činnost, jež měla z jeho strany svědčit o provozu hazardních her ve smyslu § 5 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hazardních hrách“), není dle jeho názoru prokázána. Tato činnost byla realizována prostřednictvím zaměstnanců spol. ARTEX Co. s. r. o. (dále jen „spol. ARTEX“), k nimž však žalobce jako OSVČ nemá žádnou vazbu, nebyl jejich zaměstnavatelem, tím byla pouze spol. ARTEX (žalobce je jediným jednatelem této společnosti – pozn. krajského soudu), a nemohl jim proto udílet ani žádné pokyny ohledně provozu. K vysvětlení podaným těmito zaměstnanci tak dle žalobce nemělo být přihlíženo. Z jiných důkazů se zapojení žalobce do provozu hazardních her nepodává.
5. Obdobnou argumentaci žalobce vznáší i ve vztahu ke smlouvě o servisních pracích uzavřené s p. S. Dle žalobce jde toliko o smlouvu rámcovou, jež neobsahuje konkrétní

podmínky. Na základě ní žalobce prováděl servisní práce i na jiných zařízeních v jiných místech a nejednalo se tak o technická zařízení obdobného charakteru.

6. Žalobce dále namítá, že rozhodnutí daňových orgánů nijak neodůvodňují počet provozovaných technických zařízení. I v situaci, kdy je daň stanovena podle pomůcek, není správce daně zbaven povinnosti provést řádné dokazování a zjistit tak skutkový stav věci co nejlépe.
7. Odůvodnění rozhodnutí nesplňuje dle žalobce zákonné náležitosti, v jednotlivých částech si odporuje, když uvádí, že z podaných vysvětlení bylo zjištěno zajišťování činností souvisejících s provozem technických zařízení žalobcem a v jiné části pak uvádí, že tato vysvětlení byla užita pouze pro dokreslení situace. Další zapojení žalobce tak nebylo nijak prokázáno, jde o úvahy nepodložené žádným důkazem a závěry takových úvah jsou vykládány v jeho neprospěch.
8. Součástí žaloby byl též návrh na přiznání odkladného účinku, kterému krajský soud usnesením ze dne 30. 7. 2024, č.j. 63 Af 3/2024-46 nevyhověl.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

9. Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Zdůraznil, že poplatníkem daně z hazardních her je každý, kdo naplní definici uvedenou v § 1 zákona č. 187/2016 Sb., o dani z hazardních her, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dani z hazardních her“). Spol. Development Trade s. r. o. umístila do provozu žalobce technická zařízení naplňující znaky hazardní hry, přitom nedisponovala potřebným povolením k provozu, svým jednáním tak naplnila definici poplatníka daně z hazardních her. Předmětem šetření v nynější věci byla daňová povinnost žalobce, nikoli spol. ARTEX, přičemž bylo prokázáno, že žalobce provozoval hazardní hry, když každý ze (spolu)provozovatelů hazardních her bez platného povolení se stává poplatníkem daně z nich.
10. Již skutečnost, že žalobce poskytoval prostory pro provoz daných technických zařízení a v jeho příjmech (výnosech) se přímo projevil zisk spojený s provozem těchto zařízení, naplňuje znaky hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách. Právě podíl žalobce na tomto zisku v podobě nájemného dovozuje jeho finanční zájem na výnosu z hazardních her. K tomu žalovaný odkázal na rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 6. 4. 2021, č. j. 62 Af 48/2019-71.
11. K namítané nemožnosti ověření dispozice spol. Development Trade s. r. o. povolením k provozu daných technických zařízení žalovaný odkázal na webové stránky Ministerstva financí ČR, které vede seznam legálních provozovatelů těchto zařízení. Uvedená společnost tímto oprávněním nedisponuje, jak plyne ze seznamu.
12. Žalobcem poukazovaný znalecký posudek Ústavu soudního inženýrstva Žilinskej univerzity se nezabývá naplněním znaků hazardní hry, nezabývá se stěžejním znakem těchto her, kterým je prvek náhody z pohledu účastníka hry. K tomu žalovaný odkázal na rozsudek zdejšího soudu ze dne 27. 1. 2021, č. j. 61 A 15/2019-85 a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32, v nichž se správní soudy klíčovým prvkem v podobě prvku náhody zabývají. Konkrétním posouzením nyní řešené hry Pegasus se pak Nejvyšší správní soud zabývá v rozsudku č. j. 4 As 120/2021-75.
13. K žalobcem namítanému nedostatečně zjištěnému počtu provozovaných technických zařízení a jeho návaznosti na stanovení daně dle pomůcek žalovaný uvedl, že co do počtu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. K.

zařízení vycházel ze smluv o nájmu a z interních dokladů za příslušná zdaňovací období. Ke stanovení daně pomůckami správce daně přistoupil s ohledem na nesoučinnost žalobce, který po celou dobu tvrdil, že se na provozování hazardních her nepodílel a počet provozovaných herních zařízení nesdělil. Žalobce současně nepředložil důkazní prostředky svědčící o úhrnu přijatých a nevrácených vkladů a úhrnu vyplacených výher, z nichž by správce daně mohl stanovit dílčí základ daně z technických her na základě dokazování. Z tohoto důvodu správce daně musel přistoupit ke stanovení daně dle pomůcek, k čemuž využil interní doklady získané vyhledávací činností. Námitky týkající se provádění dokazování co neúplněji, tak dle žalovaného nemají při přechodu na stanovení daně dle pomůcek místo.

III. Právní hodnocení krajského soudu

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.).
15. O věci krajský soud rozhodl v rámci nařízeného ústního jednání dne 19. 9. 2024, během kterého účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích. Žalobce zdůraznil, že se významněji na provozu technických zařízení nepodílel, neexistují důkazy, že by se do provozu zapojoval výrazněji, dotčené prostory pouze podnájímal. Rovněž uvedl, že byl provozovatelem ujišťován, že jde o činnost legální. Závěrem pak vznesl otázku, zda vůbec daň měla být doměřena podle pomůcek, když daňový orgán měl potřebné důkazy k dispozici.
16. Účastníci řízení k dotazu krajského soudu shodně uvedli, že nevznáší žádné důkazní návrhy.
17. Žaloba není důvodná.
18. Předně krajský soud poznamenává, že takřka totožnou věcí téhož žalobce se již opakovaně zabýval v rozsudcích ze dne 10. 1. 2024, č. j. 57 Af 4/2023-66 a ze dne 10. 1. 2024, č. j. 61 Af 1/2023-39. Od závěrů tam uvedených nemá krajský soud důvod se ani v nynější věci odchýlit.
19. Předmětem sporu je v projednávané věci otázka, zda žalobce ve zdaňovacím období 4. čtvrtletí roku 2019, 1. čtvrtletí roku 2020, 2. čtvrtletí roku 2020 a 3. čtvrtletí roku 2020 byl poplatníkem daně z hazardních her ve smyslu § 1 písm. a) zákona o dani z hazardních her. Spornou naopak není samotná povaha technických zařízení umístěných v žalobcově provozovně, tj. zařízení typu Pegasus, nýbrž to, zda se žalobce na provozování těchto hazardních her podílel.
20. Přesto krajský soud úvodem pro úplnost poznamenává, že ze spisového materiálu vyplývá, že společnost Development Trade s. r. o. umístila v prostorách žalobcových provozoven technická zařízení typu Pegasus. Charakterem těchto technických zařízení se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 19. 11. 2021, č. j. 4 As 120/2021-75. Dospěl přitom k závěru, že uvedená technická zařízení jsou zařízeními pro hazardní hry.
21. Nespornou skutečností v projednávané věci je taktéž absence povolení k provozu technických zařízení Pegasus společnosti Development Trade s. r. o., jako podnájemkyně prostor žalobce, coby pronajímatele.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. K.

22. Krajský soud se dále zabýval tím, zda se žalobce v rozhodném období (spolu)podílel na provozování výše uvedených technických zařízení, a stal se tak poplatníkem hazardní daně ve smyslu § 1 písm. a) zákona o dani z hazardních her. Žalobcovým námitkám v tomto ohledu krajský soud nepřisvědčil.
23. Dle § 1 písm. a) zákona o dani z hazardních her lze poplatníky rozdělit do dvou kategorií, a to kategorie poplatníků, kteří disponují povolením k provozu hazardní hry a dále kategorie poplatníků, kteří tímto povolením nedisponují. V prvním případě bude poplatníkem pouze držitel povolení, ve druhém případě budou poplatníky všichni, kdo provozují hazardní hru, avšak tímto povolením nedisponují.
24. Dle § 5 zákona o hazardních hrách, „[p]rovozováním hazardní hry se rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry“.
25. Důvodová zpráva k zákonu o hazardních hrách stanoví: „Stejně tak je za provozování hazardní hry označováno a považováno i provozování v rozporu s tímto zákonem či jinou právní úpravou (např. bez povolení). Pojem ‚provozování hazardní hry‘ zahrnuje nejen vlastní přímou realizaci hazardní hry, ale i **další činnosti, které jsou spojeny s tím, aby k přímé realizaci hazardní hry došlo, resp. neodmyslitelně s realizací souvisí.** Tyto další činnosti však **nemusí být realizovány přímo samotným provozovatelem, nýbrž mohou být pro provozovatele zajištěny i třetí osobou na základě smluvního vztahu**“ (důraz doplněn). Zákonná úprava tak dopadá i na osoby fakticky se podílející na provozu hazardních her, jak tomu je v právě posuzované věci.
26. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018 - 32, č. 3855/2019 Sb. NSS, subjektem, který vykonává služby související se zajištěním provozu technických zařízení pro hazardní hry (dříve loterie), je i subjekt, který pronajímá prostory pro provoz těchto zařízení, neboť takový subjekt je na základě nájemní smlouvy stanovující nájemné jako procento z výnosu zařízení veden přímým finančním zájmem na řádném a efektivním provozu těchto technických zařízení.
27. V projednávané věci je nesporné, že sám žalobce, jako OSVČ, v rozhodném období uzavřel na dobu neurčitou podnájemní smlouvy ze dne 8. 4. 2019 se spol. Development Trade s. r. o., na jejichž základě uvedené společnosti přenechal po předchozím souhlasu pronajímatele prostory sloužící k podnikání v provozovnách ve Strakonících a v Písku, přičemž z těchto smluv vyplývá, že za tento podnájem si strany ujednaly odměnu ve výši 35 % z celkového výnosu (obě smlouvy jsou totožného znění). Tyto výnosy pak byly podnájemní smlouvou vyspecifikovány jako celkové výnosy, kterými se dle smlouvy „rozumí VKLAD – VÝBĚR s minus DPH z každého internetového zařízení za daný měsíc minus srážková daň z výher nad 10 000 Kč. Pokud je nájemce plátcem DPH, bude k této částce připočtena zákonná výše DPH. Smluvní strany se se dohodly, že součástí podnájemního jsou paušální platby za internetové připojení, el. energii, poplatek za elektroměr, vodné a stočné, provoz topení a ohřev užitkové vody, úklid společně užívaných prostor a odvoz odpadu“ Povinností žalobce jakožto nájemce a pronajímatele pak dle uvedených smluv bylo mimo jiné „mít pro provoz podnájemce k dispozici funkční internetové připojení. Podnájemce je touto smlouvou oprávněn toto připojení používat. Cena za toto internetové připojení je součástí úhrady za podnájem a služby s ním spojené.“

Shodu s prvopisem potvrzuje G. K.

28. Z uvedeného pro projednávanou věc vyplývá, že i žalobce byl provozovatelem hazardní hry na technických zařízeních typu Pegasus, neboť pro jejich provoz společnosti Development Trade s. r. o. podnájemal prostory (ty měl sám k dispozici na základě nájemní smlouvy), dle podnájemní smlouvy minimálně participoval na zisku obdrženého z tohoto provozu. Z povahy věci se pak na provozování hazardní hry podílel i tak, že zpřístupnil prostor pro provoz technických zařízení veřejnosti, poskytl elektrickou energii a internetové připojení. Bez této žalobcovy aktivity by nebylo fungování těchto technických zařízení v daném případě vůbec možné (srov. obdobně též rozsudek zdejšího soudu ze dne 31. 3. 2023, č. j. 51 Af 5/2022-65). Vzhledem k tomu, že již tyto aktivity svědčí o zapojení žalobce do provozu hazardních her, je bez významu, zda žalobce pro p. S. prováděl i servisní práce na těchto zařízeních či nikoli.
29. S ohledem na uvedené je nedůvodná i námitka, dle které jsou úvahy žalovaného údajně nepodložené. Veškeré shora uvedené činnosti musel žalobce vykonávat z pozice pronajímatele a je nerozhodné, zda tak fakticky činil sám či prostřednictvím dalších osob.
30. V souladu se žalovaným proto i krajský soud považuje činnosti vykonávané zaměstnanci společnosti ARTEX za podružné. Nicméně i ty podporují závěr, že se žalobce na provozování hazardní hry podílel, neboť žalobce je jediným společníkem i jednatelem uvedené společnosti. Žalobce tedy fakticky o její činnosti (resp. činnosti jejich zaměstnanců) rozhodoval.
31. Co se týče námitky použití výpovědi zaměstnankyň společnosti ARTEX a související námitky vnitřní rozpornosti napadeného rozhodnutí, soud poznamenává a ztotožňuje se s tvrzením žalovaného, že výpovědi zaměstnankyň nebyly důkazy, na kterých byla postavena rozhodnutí žalovaného i správce daně. Jejich uvedení mělo pouze dokreslit personální provázání žalobce a společnosti ARTEX.
32. K namítaným nesrovnalostem ohledně počtu technických zařízení v obou provozovnách a nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu, soud uvádí, že žalovaný i správce daně pečlivě identifikovali jednotlivá technická zařízení. Není tedy pochyb o jejich počtu. Správce daně pak na straně 17 dodatečných platebních výměrů uvedl, z jakých podkladů (pomůcek) vycházel při stanovení výše daňové povinnosti. Jednalo se doklady o vyúčtování za rozhodná zdaňovací období získané od celního úřadu, z nichž zjistil výši přijatých vkladů a poskytnutých výher. Z toho je patrné, že správce daně nevycházel paušálně z počtu provozovaných technických zařízení, nýbrž z konkrétních částek získaných vkladů a vyplacených výher v posuzovaném zdaňovacím období. Takovému postupu krajský soud nemá co vytknout.
33. Krajský soud závěrem poznamenává, že je bezvýznamné, zda žalobce o absenci povolení k provozu hazardní hry společnosti Development Trade s. r. o. nevěděl. Daňová povinnost dle § 1 písm. a) zákona o dani z hazardních her není vázána na jeho vědomost ohledně existence povolení k provozu této hry.
34. Žalobcem obecně namítaná absence zákonných náležitostí rozhodnutí žalovaného nebyla krajským soudem shledána důvodnou, žalované rozhodnutí obsahuje veškeré náležitosti předvídané ust. § 102 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád. Napadené rozhodnutí shledal krajský soud úplným a přesvědčivým, žalovaný se vypořádal se všemi žalobcem uplatněnými námitkami a jeho závěry si vzájemně neodporují.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. K.

35. Námitka, jejímž prostřednictvím žalobce zpochybnil způsob stanovení daně podle pomůcek, byla uplatněna až v rámci ústního jednání ve věci dne 19. 9. 2024, tedy opožděně (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), proto se jí krajský soud zabývat nemohl.

IV. Závěr a náklady řízení

36. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
37. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením před soudem vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené nad rámec běžné úřední činnosti. Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 19. září 2024

JUDr. Tereza Kučerová v. r.
předsedkyně senátu